

ادامه از صفحه ۶

چرا سیدحسن آمد؟

۴. فرموده‌اید: «اگر نیت شما تنها یادآوری تهذیب بود و خدای نکرده لاغیر، کجای مکتب اسلام آورده‌اند که امر به تهذیب را بروید و پشت بلندگو به شخص مورد نظر اعلام کنید؟...» پاسخ: سید عزیز؛ توصیه به تهذیب که نهی از منکر نیست. این همه بزرگان و استاد همه ما حضرت امام (ره) در منابع توصیه به تهذیب کردند. مگر خود را معصوم می‌دانیم که توصیه به تهذیب را خدشه به عصمت خویش بدانیم ضمن آنکه معصومین نیز چنین نمی‌کردند. مبداا توصیه به تهذیب بر ما سخت آید. مگر امام دایما به همه به‌ویژه فرزندان گرامی توصیه نمی‌فرمودند: اشتغال به تحصیل و تهذیب اخلاق داشته باشید. چرا باید توصیه به تهذیب به اذهان دشوار افتد. این سخن امام آيا قابل قبول نیست: «همه مسائل تهذیبی و مسائل اخلاقی قابل دعوت است و هیچ مانعی از این نیست. اگر سابق شما می‌خواستید که بعضی از احکام الهی را منتشر کنید یا بعضی از اخلاق فاسده را ذکر بکنید، حتی در یک جای محدود هم نمی‌توانستید؛ برای اینکه آنهایی که مخالف شما بودند آن‌قدر فاسد بودند که شما از هر صفت زشتی که اسم می‌بردید، آنها به خویش می‌گرفتند و جلوی شما را می‌گرفتند و امروز بحمدالله این فرصت برای ما، برای شما آقایان علما، برای همه علمای اسلام در ایران پیش آمده است که راه باز است برای مهذب‌کردن مردم و دعوت مردم به صلاح. بنابراین، آن چیزی که در راس همه امور است، برای همه ماها اول تهذیب نفس است و در خلال او تهذیب مردم است». آيا نفرموده‌اند که همه مسائل تهذیبی قابل دعوت است؟

۵. فرموده‌اید: «جناب آقای دکتر اگر فردا صبح نویسنده‌ای برای شما در عموم بنویسد که آقای محبیان قلمت را مواظب باش که در خدمت دشمن نباشد، آيا تنها از آن یک نصیحت می‌بینید یا پشت آن به دنبال یک توهم یا کنایه می‌گردید؟...»

پاسخ: قطعا آن را توصیه به‌خیر می‌دانم به‌ویژه اگر از سوسی برادر مسلمانی صورت گرفته باشد. چرا در قبال توصیه به‌خیر برادری که نیک‌اندیشی او را نسبت به خود می‌دانم در پی کشف توهمین و کنایه یا پرسش؟ آيا این همان بعضی از گمان‌ها نیست که باید از آن دور باشیم. ضمنا درست فرموده‌اید همه نیاز به تهذیب داریم و اینجانب بیش از همه. قطعا آنان که به‌ناحق به سیدحسن می‌تازند و نیت خیر در کارشان نیست؛ پاسخ اعمال خود را خواهند دید. عزت دست خداست.

برادرم، من به این سخن امام ایمان دارم که: دردها دوا نمی‌شود. الا با اینکه این خصیصه شیطانی (خودبینی) از بین برود. کسی بخواهد درد خودش را شـخصا دوا کند، باید این خصیصه را از بین ببرد؛ باید ریاضت بکشد و خودش را بر کمر حساب نکند؛ نکود من عالمم، نکود من خودم مقدس هستم –چنانچه ملانکه می‌گفتند– نکود من ثروتمندم، نکود من زاهدم، نکود من عارقم، نکود من موحدم، در هریک از اینها، ولو آن علم اعلاهی که علم فلسفه یا عرفان است، اگر این خصیصه شیطانی باشد، حجاب است؛ «الْعِلْمُ حِجَابُ الْاَکْبَرِ». و اگر کسی بخواهد معالجه کند خودش را، باید این خصیصه را به آن توجه بکند و بسیار مشکل است معارضه با این خصیصه. اگر بخواهد کسی تهذیب بشود، با علم تهذیب نمی‌شود؛ علم، انسان را تهذیب نمی‌کند. گاهی علم، انسان را به جهنم می‌فرستد؛ گاهی علم توحید انسان را به جهنم می‌فرستد؛ گاهی علم عرفان انسان را به جهنم می‌رساند؛ گاهی علم فقه انسان را به جهنم می‌فرستد؛ گاهی علم اخلاق انسان را به جهنم می‌فرستد. با علم درست نمی‌شود. تزکیه می‌خواهد» شما و سیدحسن عزیز چطور؟ پس باید این تذکر به ما سخت آید؟

۶. فرموده‌اید: اگر ذره‌ای به این نتیجه رسیدید که نوشته شما وسیله‌ای بوده است برای تخریب هرچه بیشتر مرد اخلاق و فقه و سیاست و ذریه پاک پیغمبر، از شما دعوت می‌کنم به درگاه الهی استغفار کنید.

پاسخ: برادر خوب؛ استغفار من برای اعمال دیگران که ممکن است سوءاستفاده کنند؛ نمی‌دانم چه وجهی دارد؛ اکنون داعشیان از خدا و پیامبر هم برای نابودی خلق بی‌گناه سوءاستفاده می‌کنند؛ این امر گناه رسول‌الله نیست؛ چه رسد به این بنده خاطی؟! اما توصیه به استغفار را توصیه به‌خیر می‌دانم و هر لحظه خود را محتاج آن می‌دانم. مگر خداوند نفرموده است «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ»، ای مؤمنان! همگی با هم به سوی خدا توبه کنید و بازگردید شاید رستگار شوید. زیرا توفیق استغفار را ارج می‌نهم و باور دارم اگر غفلت نبود، «اغترار بالله» هم نبود، خودفریبی و خودشگفتی هم نبود، آن وقت انسان استغفار می‌کند.

اما در پایان؛ برادرم؛ این را ابتدا به خود و بعد به سایرین عرض می‌کنم. مبداا، مبداا کلام حق بر گوش ما مستکین آید و برای گریز از آن در پی کشف گریزگاهی باشیم. سلام مرا به سید عزیز برسانید و بگویید گذشت زمان تفاوت دوست و دشمن را آشکار خواهد کرد.

او را در میان اصلاح طلبان، جدی‌ترین و پیگیرترین منتقد هاشمی می‌دانند. خودش اما نقد را بزرگ‌ترین هدیه به هر سیاست‌مداری می‌داند و از توصیه بهمن ۷۸ و خرداد ۸۴ به هاشمی به‌عنوان گواه یاد می‌کند. سخنان هاشمی در آیین سالگرد بازگشت امام (ره) در انتقاد از رذصلاحیت حجت‌الاسلام سیدحسن خمینی، و واکنش عباس عبدی به آن، بار دیگر ماجرای کهنه را تازه کرد و او را در صدر خرده‌گیران به هاشمی جای داد. واکنش‌ها به نقد عبدی از هاشمی ما را واداشت به سراغش برویم. او این‌بار برخلاف گذشته می‌پذیرد که بخشی از انتقادش به هاشمی وارد نیست و برای نخستین‌بار از بخشی از مواضعش عقب می‌نشیند.

کا باز بین شما و آقای هاشمی تلاقی پیش آمد.

این مورد اخیر هیچ ربطی به گذشته ندارد. مدت‌هاست که در این قضیه سکوت کرده بودم با اینکه برخلاف سال‌های ۸۸ تا ۹۱ در سه‌سال اخیر به مواضع ایشان انتقاد داشتم. این‌دفعه حس کردم که امکان سکوت نیست و سکوت برای کسی که این رفتار را مفید نمی‌داند بی‌شخصیتی محض است. دولت، برجام را با هزار زحمت به جایی رساند ولسی همه می‌دانیم تا برجام داخلی رخ ندهد همه آنها روی هواست. برجام تمام شد و ایران همه هزینه‌هایش را داده است. آنچه مانده، تلاش برای کسب منافع برجام است که آن‌هم منوط به وحدت داخلی است. یک‌میلیون شغلی که آقای روحانی قول داده ایجاد کند، ۴۰ میلیارددلار پول می‌خواهد و چاره‌ای جز جذب سرمایه‌گذاری خارجی ندارد. هیچ آدم عاقلی با این سطح از تنش – که رئیس مجمعش چنین سخن می‌گوید- برای سرمایه‌گذاری نمی‌آید. اگر انتخابات ۹۲ موجب تحول شد، به این دلیل بود که این امید را ایجاد کرد که تغییری در داخل رخ می‌دهد. اگر این تغییرات عمیق نشود و در انتخابات به سرانجام نرسد معنی‌دار نیست. اولین نتیجه سخنان آقای هاشمی، خواسته یا ناخواسته نشانه‌رفتن این آرامش و وحدتی است که در انتخابات می‌تواند خود را نشان دهد.

کا یعنی شما منتقدید که آقای هاشمی موقعیت‌سنجی نکرده است؟

نه‌تنها، من بلکه بسیاری از علاقه‌مندان هم این اعتقاد را دارند. از دولتی‌ها گرفته تا دوستانشان، از این مواضع تعجب کردند.

کا من از شما می‌خواهم سؤال کنم. شما کجای این گفته را اشتباه می‌دانید.

توضیح می‌دهم. به‌هرحال رذصلاحیت‌های گسترده‌ای برای مجلس انجام شده است و همین‌طور مسئله حسن‌آقا که بسیار کلیدی و مهم است که تأیید شود یا نشود. اما سؤال اساسی این است که چطور باید این ماجرا را حل کرد. ما انواع شیوه‌ها را داریم و می‌توانیم هم‌زمان به کار ببریم. اما هرکسی برای کاری ساخته شده است. برای نمونه کسی که در ساخت سیاسی است، وظیفه اصلی‌اش لابی و پیگیری‌کردن است و شما به‌عنوان روزنامه‌نگار بخش گاهی‌بخشی را برعهده می‌گیرید. هرکس باید با توجه به جایگاهش ایفای نقش کند.

کا گفته می‌شود آقای هاشمی لابی‌های خودش را انجام داده بود و بعد از اینکه گویا به یک نوع ناامیدی رسیده بود چنین واکنش از خود نشان داد. اصلا. اتفاقا عکس آن است. وقتی من این صحبت را شنیدم، مثل دیگران تعجب کردم که وقتی حسن‌آقا که با اصرار دوستدارانش رفته و اعتراض کرده و لابی‌هایی هم در حال انجام است، این صحبت می‌تواند روند را با اشکال مواجه کند. حرف‌های من خبری است نه تحلیلی. به‌علاوه سؤال اساسی این است که وقتی حسن‌آقا می‌خواهد تأییدصلاحیت شود، صحبت‌های ما دو وجه باید داشته باشد یا ناظر بر کمک‌کردن به تأییدصلاحیت باشد یا ناظر بر تحمیل هزینه در صورت تأییدنشدن.

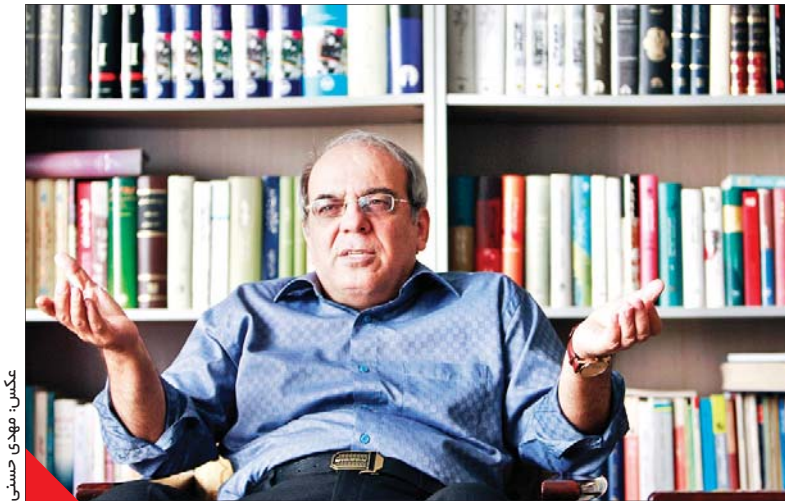
کا گفته آقای هاشمی – فارغ از مفادش – به‌هیچ‌وجه ناظر بر کمک‌کردن به تأییدصلاحیت نبود. ناظر بر تحمیل هزینه بود. این کار- بدون لحاظ محتوا- فقط باید بعد از رذصلاحیت صورت می‌گرفت نه قبل از نهایی‌شدن نتیجه بررسی صلاحیت‌ها. این به این معنی نیست که ایشان قطعا تأییدصلاحیت نمی‌شود، اتفاقا امید داریم که حتما تأیید

شوند اما هر اتفاقی بیفتد این صحبت‌ها اثر منفی داشت. برای همین همه تعجب کردند. این چه کمکی می‌کرد؟ حسن‌آقا اصلا نمی‌خواست اعتراض کند اما اصرار کردند و ایشان اعتراض کرد. وقتی این کار انجام شد، این صحبت اصلا کمکی به او نمی‌کند. صحبت آقای هاشمی می‌توانست بعد از نهایی‌شدن حکم شورای نگهبان برای تحمیل هزینه آن هم نه با این محتوا باشد. این محتوا، محتوایی مدردن و قابل‌قبول نیست. اصلاح طلبان نمی‌توانند از این محتوا دفاع کنند و احتمال می‌دهم که حسن‌آقا نیز درخواستی برای رعایت صلاحیت به‌واسطه انتساب خانوادگی ندارند.

کا فقط یک جمله‌اش محتوای غیرمردن دارد و آن اینکه سیدحسن را ا شبه به امام‌خمینی توصیف می‌کند.

در اینکه ایشان اشبه است نیز شکی نیست. مسئله ارجاع تأییدصلاحیت علمی به این موضوع است یا فهمی که از آن برداشت می‌شود. اگر بخواهیم این را هم بگوییم این‌طور است که اول روی اصالت و صلاحیت‌های اکتسابی‌اش حرف می‌زنیم. اما وقتی پایگاه انتسابی را مطرح می‌کنیم که فضیلتی است و قابل‌دفاع هم است اما نباید این تلقی را ایجاد کرد که

سیاست

بررسی انتقادی انتقاد عبدی به هاشمی

شاید عصبانی بودم

مازیار خسروی • مهسا جزینی

این خیلی ساده است. اصلا ایراد من به سیاست جاری در ایران همین است. سیاست به کنش فردی که هیچ کسی نمی‌داند چه کار می‌کند تقلیل یافته است؛ اما من می‌فهمم. می‌دانید چطور؟ شما سال ۶۸ قدرت ایشان را ببینید و الان ببینید کجاست و پیش‌بینی کنید ادامه‌اش کجاست؟ من حاضر نیستم در مسیری سیاست‌ورزی کنم که جواب پرسش‌ها این است که کنشگر حتما می‌داند چه می‌کند. این یعنی ما نمی‌دانیم. کسی که رابطه نزدیکی با ایشان دارد و از آدم‌های مهم این مملکت بوده است هم می‌گوید من نمی‌فهمم. شاید ایشان اطلاعاتی دارد. این یعنی چه؟ یعنی سیاست پوچ است این وسط.

کا یعنی مشکل شما با فردی‌بودن و شفاف‌نبودن کنش‌های سیاسی است؟
بله و عجیب‌تر اینکه در خارج هم این‌طور فکر می‌کنند. فکر می‌کنند ایشان حتما چیزی می‌داند و بعد حاضر نیستند فکر کنند مگر کدام کنش فردی ایشان را توانسته‌اند از این طریق بفهمند؛ البته من هم کاری به این ندارم که موفق بوده یا نبوده است. نکته همین است که این منطق سیاسی نیست.

کا برگردیم به یادداشت شما و ایراداتی که به آن گرفته کرد. برخی اعتقاد داشتند که این یادداشت در زمان مناسبی مطرح نشد و رگه‌هایی از نگاه و دشمنی شخصی در آن وجود داشت.

سه ایراد کلیدی که به مطلب من می‌گیرند را می‌گویم. موافقان اصلا از یک زاویه دیگری موافق‌اند. حس می‌کنند وضعی ایجاد شده که باید شکسته شود و عموما یک قشر ۳۰ تا ۴۰ ساله عصبانی هستند که فکر می‌کنند این وضعیت مدام در حال توجیه است. خسته شده بودند از این توجیه و خیلی به جزئیات مطلب کاری نداشتند و از منطق دفاع ایشان هم عصبانی بودند که چرا باید از منطق پایگاه انتسابی دفاع کرد؛ اما مخالفان سه دلیل داشتند. من به دو دلیل پاسخ می‌دهم؛ اما یک اشکال را به یادداشت خود وارد می‌دانم و می‌پذیرم. می‌گویند جناح مقابل از نقد شما استفاده کرده است؛ درحالی‌که ما باید از یک منطق ثابت استفاده کنیم. این بنیاد اخلاق است. چیزی که برای دیگران می‌پسندی را برای خودت هم بپسند. این بنیاد و جوهر اخلاق سیاسی است.

کا ولی آقای عبدی در سیاست ما با چیزهایی فراتر از اخلاق روبرو هستیم. مسئله اساسی قدرت است و نقش تعیین‌کنندگی قدرت در روند‌ها. نابرابری در قدرت باعث می‌شود کسی که قدرت را در دست دارد، از اخلاقی عمل‌کردن شما استفاده یا سوءاستفاده کند.

فرقی نمی‌کند. به من می‌گویند نباید چیزی بگویم که دشمن از آن بهره‌برداری سیاسی کند. خب آن طرف هم همین را می‌گوید که شما نباید حرفی بزنید که رسانه‌های خارجی از آن سوءاستفاده کنند؛ اما ما می‌گوییم ما چه کار داریم که او استفاده می‌کند یا نه. اگر فسادی در مملکت هست، من اگر نگویم، فساد تقویت می‌شود پس به علت این که او استفاده نکند من سکوت کنم؟ مگر خود غربی‌ها به‌خاطر این که ما استفاده بکنیم یا نکنیم مسائل خود را مسکوت می‌گذارند؟ آنها می‌گویند ما باید خودمان را درست کنیم به برداشت دیگران اهمیت اصلی نمی‌دهند. شما می‌دانید که این یک یادداشت کوتاه بود اما واکنش‌های گسترده داشت. بدترین چیز برای یک زمین خنک، باران است چون فوری تبدیل به سیل می‌شود اما زمینی که هر روز باران می‌بیند نه. وضعیتمان را این‌طور کرده‌ایم. از بس ملاحظه بگیری و زمان و مکان را کرده‌ایم، وقتی هم یک نقد مطرح می‌شود همه‌چیز به‌هم می‌ریزد. درحالی‌که این غلط است. اگر بشود حرف زد کم‌کم طرف مقابل هم اصلاح می‌شود. من خبر قطعی دارم که انواع و اقسام انتقادات به بزرگان می‌شود اما بی‌اثر است اما تا در عرصه عمومی مطرح می‌شود همه چیز به هم می‌ریزد.

ادامه در صفحه ۱۹

شنبه • ۱۷ بهمن ۱۳۹۴

منهای پایتخت

باحضور رئیس و نایبرئیس خبرگان درمؤسسه امام‌خمینی(ره)

همایش پاسداشت نمایندگان فقید خبرگان

● همایش جایگاه، وظایف و کارآمدی مجلس خبرگان رهبری و پاسداشت نمایندگان فقید با عنوان «امای امت»، روز پنجشنبه در تالار قدس مجتمع آموزش‌عالی امام‌خمینی(ره) قم، یعنی مؤسسه تحت مدیریت آیت‌الله مصباح‌یزدی، برگزار شد. به گزارش فارس، در این همایش آیت‌الله نوری‌همدانی از فعالیت‌های علمای برجسته تاریخ اسلام در دوره‌های مختلف یاد کرد و گفت: «با توجه به افزایش قدرت استکبار، بستر ایجاد حکومت اسلامی برای برخی از عالمان برجسته دینی وجود نداشت به‌همین‌علت چندین قرن دنیا از ولایت‌فقیه و حکومت اسلامی محروم بود». آیت‌الله حسینی‌بوشهری نیز در این همایش نظارت بر بقای شرایط رهبری را از رسالت‌های مجلس خبرگان رهبری برشمرد. آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی، نایبرئیس فعلی مجلس خبرگان، گفت: «حقیقت ولایت مطلقه فقیه تطبیق قوانین مختلف جامعه با آموزه‌های اسلامی است». هاشمی‌شاهرودی با بیان اینکه این مجلس با انتخاب رهبر انقلاب اسلامی بعد از رحلت امام‌خمینی(ره) آزمون خود را به‌خوبی سپری کرده است، عنوان کرد: «مجلس خبرگان رسالت حراست از جایگاه رهبری را برعهده دارد و بهترین سازوکار اسلامی و مردمی را برای معرفی امام امت، دوام نظام و استمرار اجرای آموزه‌های دینی در دستور کار خود قرار داده است». آیت‌الله یزدی، رئیس فعلی مجلس خبرگان رهبری، هم در این همایش با اشاره به اینکه شکل ظاهری حکومت ایران همانند دیگر حکومت‌های دنیاست، جایگاه مجلس خبرگان رهبری را کلید اصلی حاکمیت اسلامی و نفوذ ولایت در بخش‌های مختلف حاکمیت دانست و افزود: «تا زمانی که قدرت رئیس قوای سه‌گانه با اصل ولایت‌فقیه ارتباط نداشته باشد قوانین آنها تأثیری در جامعه اسلامی ندارد». آیت‌الله یزدی نظارت بر بقای شرایط ولایت‌فقیه را از رسالت‌های مجلس خبرگان رهبری خواند و اضافه کرد: «بنده قبل از آخرین دیدار که به‌همراه دو نماینده دیگر مجلس خبرگان رهبری به رهبر انقلاب گزارشی را ارائه دادیم اضطراب بسیاری داشتم اما بعد از این دیدار به آرامش مناسبی رسیدم، این دیدار باید در تاریخ ثبت و ضبط شود».

در تمامی نظرسنجی‌ها...!

کارت‌های اعتباری طلایی اهدا خواهد کرد. ضمنا جهت اطلاعات بیشتر از شماره تلفن ۸۸۳۴۳۴۳۴ تماس حاصل کنید.

جشن‌های سالیانه در رستوران سیمونی

به مناسبت‌های مختلف در تاریخ‌های زیر رستوران برنامه‌های ویژه‌ای برای شما عزیزان تدارک دیده که می‌توان در کنار شما عزیزان اوقات به یادماندنی رقم زد. با انواع سورپرایزهای ویژه در خدمت شما هستیم. جهت هماهنگی و رزرو با شماره ۸۸۳۴۳۴۳۴ تماس بگیرید.
● **عید فطر**(ظهر و شب)
● **عید قربان تا غدیر**(یک هفته هر شب مراسم ویژه)
● **هالوین**(در دو سانس ۹ تا ۹ و ۱۲ تا شب مراسم ویژه جشن هالوین برگزار می‌شود)
● **بلدا**(در دو سانس ۹ تا ۹ و ۱۲ تا شب مراسم ویژه جشن در شب یلدا برگزار می‌شود)
● **کریسمس**(در دو سانس ۹ تا ۹ و ۱۲ تا شب مراسم ویژه جشن در شب کریسمس برگزار می‌شود)
● **ژانویه**(در دو سانس ۹ تا ۹ و ۱۲ تا شب مراسم ویژه جشن در شب ژانویه(سال نو میلادی) برگزار می‌شود)
● **ولنتاین**(در دو سانس ۹ تا ۹ و ۱۲ تا شب مراسم ویژه برگزار می‌شود)
● **سپندارمژگان**(بدون سانس)

عید نوروز(تمامی عید نوروز هر شب با برنامه‌های ویژه میزبان شما عزیزان هستیم)
آدرس:خیابان مفتح-کوچه بخشی موفر- شماره ۱۴
تلفن:۸۸۳۴۳۴۳۴

instagram:simonirestaurant
telegram:@simonirestaurant

